

4 listy
pro Lvíčata

Časopis
Lvícat a Pavoučků

ČÍSLO 3

ROČNÍK: XXXVI

VYDÁVÁ: vedení oddílu

Toto číslo vyšlo: 2. listopadu 2022

Připravujeme nové webové stránky

Spolu s druhým letošním číslem Čtyř listů pro Lvičata jsem rodičům Pavoučků (u Lvičat byla volena jiná cesta) zaslal i odkaz na nové webové stránky oddílu.

Ty ještě nejsou zcela dokončené, nicméně v současnosti tam najdete nejdůležitější informace o tom, co mají mít Pavoučci či Lvičata na výpravu, co jak budujeme, i kalendář akcí do listopadu tohoto roku. Lidé zvenčí tam pak naleznou kontakty na vedoucího oddílu Mirka Vykydala - Bahňáka i na novinku, oddílový e-mail.

Co je velice potěšující, na webových stránkách Lvičat lze nalézt i aktuální číslo našeho časopisu i archiv čísel od května roku 2022.

Do budoucna připravujeme odkazy na tabulku celoročního bodování jednotlivců jak u Pavoučků, tak u Lvičat, což by mělo nabídnout aktuální informace o umístění každého člena oddílu v uvedeném hodnocení.

Ony webové stránky budou mít jistě i více možností, o kterých v současnosti naše redakce nemá dostatek informací, ale jakmile se je dozvíme, budeme vás s nimi seznamovat, nebo si je sami najdete na www.lvicata.tkmary-m.cz

Váš GeTe

První výprava Pavoučků v tomto oddílovém roce

Nějak se stalo, že se první výprava Pavoučků v tomto oddílovém roce uskutečnila až v říjnu, konkrétně první sobotu toho měsíce.

Účast nebyla nijak velká. Ze sedmnácti současných Pavoučků dorazilo v daný den k rozdělovskému kostelu pouze sedm členů, konkrétně Sofie, Tea, Domča, Rosťa, Mač, Artuš a Fanda. Vedoucí tu byli tři ze čtyř, Tumaj, Kulik a Klokán.

Naše kroky z místa srazu vedly jako dosti často ven z města nejkratší možnou cestou okolo psího cvičiště do lesa. Krátce na to, co jsme se dostali pod větve stromů, vysvětlil Tumaj pravidla prvního turnaje, ve kterém vždy dva soupeři házeli pět šišek na cíl vymezený na zemi čtyřmi klacky. Kdo se kolikrát střelil, počítal se první dotek, tolik zaznamenal bodů. Když se postupně každý setkal v souboji s každým, bylo dobojováno. Ze všech zápasů vyšel nejlépe Artuš, který tak dal základ ke svému dnešnímu celkovému úspěchu.

Pošli jsme snad jen pár desítek metrů a následovala další soutěž, tentokrát šikovnostní. Nejprve si každý měl nanosít co nejvíce klacků, ze kterých pak stavěl pyramidu. Na Tumajův povel položil každý na zem dva klacky ve stejném směru. Další klacky, vždy dva, byly položeny napříč, čímž začala vznikat pyramidová stavba, která neměla pokud možno spadnout. Šesti z přítomných se ale zřítily, jen Fandova zůstala stát, takže tuto soutěž vyhrál.

Klokán (uprostřed) se chystá odhodit první bonpari.

*Domča a Tea
v souboji se
šiškami.*

Pokračovali jsme v cestě a na vhodném místě, v přehledném lese, Tumaj vysvětlil pravidla souboje o cukrátku. Klokán to vše zahájil, když z určeného místa odhodil jeden bonpari a soutěžící se snažili svůj výkonostní kolík hodit co nejbliže k onomu bonbónu. Kdo byl nejbliže, bonpari získal a další házel do vzdálenosti, kterou si určil sám. Neskutečné štěstí, či neskutečnou přesnost v hodu výkonostním kolíkem měla Sofie, která získala většinu bonbónů pro sebe. Tumaj měl ale připravený ještě jeden plný sáček, ze

kterého rozdělil těm, kteří nezískali nic, a nevynechal ani instruktory, kteří se soutěže nezúčastnili.

Rost'a při kopání míčku.

měl soutěžící za úkol dopravit kopáním tenisák z bodu A do bodu B na co nejméně kopnutí, ve druhém měli Pavoučci jedním kopnutím dostat míček co nejdále po cestě. V prvním případě byl nejméně úspěšný Artuš, ve druhém Rost'a.

Následovala další „desítka“, po níž přišlo na řadu posílání tenisového míčku mezi batohy, z nichž bylo na cestě vytvořeno pět branek, mezi kterými se měl míček dokutálet. I zde byl nejméně úspěšný Rost'a.

Ještě společné foto a cesta dál již směrem ke klubovně, protože po poledni má začít pršet.

Cestou jsme ještě stihli jednu venkovní disciplínu, ve které hrál opět roli tenisák, který tentokrát měli soutěžící hodit mezi nohy a poslat jej co nejdále po cestě. Tentokrát byla nejméně úspěšná Tea.

Dorazili jsme do klubovny, kde naším prvním počinem byl oběd. Ještě jsme ho nestačili sníst a venku začalo pršet.

Tivoli. To není nadávka, to je hra, kterou jsme jako první v klubovně hráli. Více asi napoví fotografie tady o chloupěk níž, která již oběhla facebook a získala tam značnou oblibu. Ale ať to nezamluvíme. Jde o cvrnkací hru, ve které je pomocí pružinového táhla vyslána kulička do prostoru plného hřebíků, od kterých se nekontrolovatelně odráží, až skončí zprava dole v pětce, ale může se také dokutálet ke zvonku, jehož zvuk značí stovku. Vstřelit v daném kole všechny tři kuličky právě do stovky se podařilo Rost'ovi, který také celou soutěž vyhrál.

Artuš cvrnká tivoli sledován ostatními.

bylo na obou stranách po třech věžičkách tvořených vždy dvěma kostkami na sebe postavenými. Za

Při dalším pochodu byla vyhlášena „desítka“, naše oblíbená schovávací soutěž. To kterýkoli vedoucí z ničeho nic náhle zvolá nějaké číslo od desítky výše, to podle terénu, a začne počítat. Všichni vedoucí zavřou oči a než se napočítá od jedničky do zvoleného čísla, mají děti možnost běžet se schovat někam do okolí. Vedoucí pak smějí chodit po cestách a schované hledají. Koho uvidí, zvolají jeho jméno a on je ze hry vyřazen. Kdo nalezen není, získává bod. Více než o body tady ale jde o prestiž, o to, zda se schovám tak dobře, že nejsem nalezen.

Dvě následující soutěže byly ve svém základu stejné. Kopalo se v nich do tenisáku. V prvním případě

Vzadu stojí zleva Klokan, Tumaj a Kulik, vpředu Domča, Rost'a, Mač, Fanda, Tea, Artuš a Sofje.

Instruktoři při obědě dělali hlouposti na kolečkové židli a inspirovali Tumaje k soutěži, kdy Kulik seděl na té židli a postupně všichni Pavoučci ho táhli za sebou určenou trasou. Tady si vedla nejlépe Tea.

Pak následoval velký turnaj ve shazování věžiček. Rozdělili jsme klubovnu na tři hřiště a v každém

věžičkami byl ještě prostor pro hráče, který měl za úkol tenisovými míčky shodit věžičky soupeřovi dříve, než to udělá on mně. Každý souboj se hrál na dvě výhry a postupně se v turnaji prostřídal každý proti každému. Vítězství tady patřilo Fandovi.

Domča při běhu s tenisákem na lžici.

Běh s tenisákem na lžici přináší vždy zajímavou podívanou, zvláště když je na trati překážka v podobě lavice, kterou soutěžící musí přelézt. Každý z přítomných Pavoučků onu jednoduchou trať proběhl dvakrát s tím, že lepší čas se mu počítal. Toho nejlepšího pak dosáhla Sofie.

Mnohokrát jsme házeli tenisový míček do obráceného stolu s tím, že tam musel zůstat. Dnes jsme použili opět stůl, ale úkolem bylo dostat do něj co nejvíce z pěti pingpongových míčků a to bylo o něčem zcela jiném, než jsme byli zvyklí. Proběhla dvě kola a výsledky obou se sčítaly. Nejvíce strefených míčků zaznamenal Domča, který tak dokázal, že i nejmladší Pavouček může vyhrávat.

Následoval další turnaj, ve kterém se házelo tyčkami z mikáda na určený cíl. Hrál se opět systémem každý s každým a buď někdo vyhrál a druhý prohrál, nebo to skončilo remízou. Nejlépe si zde vedl Artuš.

Venku jsme stavěli věže z klacků, tady klubovně z kostek. Řekl bych, že tohle bylo složitější. Sahat se smělo pouze na kostku, kterou na věž soutěžící právě dával, ostatní byly již nedotknutelné, takže kdo položil některou kostku špatně, mělo to později za následek zborcení celé stavby. Vítězem i této stavební soutěže se stal Fanda, stejně jako tam v lese.

Ne tak často uspořádáme turnaj v házení šipek, ale na této výpravě jsme tak učinili. Opět byla dvě kola a výsledky jednotlivých účastníků se sčítaly. Tady byl nejlepší opět Artuš, který tak zaznamenal čtvrté vítězství v různých soutěžích na této výpravě.

Tea vyslala k terči žlutou šipku, která je vidět v levém horním rohu.

Čas neúprosně letěl, ale my jsme stihli ještě jeden turnaj se souboji každého s každým. Opět se na scénu dostaly lžice a tenisáky. Tentokrát s nimi ale nikdo neběhal, neboť bylo úkolem shodit soupeři míček na zem. Vítězkou tohoto turnaje se stala Sofie, která se rozhodně v silových disciplínách s klukama nikterak nepará.

Hra na blázny - jedna, jedna, pět, pět...

Zbývalo již jen pár minut, Turnaj počítal body a my jsme si zahráli, prý je to na blázny. Asi ano. Vysvětlovat tu pravidla nebudeme, ti kteří byli přítomní, vědí, jejich rodiče se doptají a ostatní si musí počkat na další příležitost.

Jubilejní sto osmdesátá výprava končila. Dopoledne nám bylo dopřáno být venku v lese, na odpoledne nás déšť zahnal do klubovny. Tam i tam jsme zažili spoustu soutěží či her, které nám v každém případě opěknily den.

Zcela na závěr nás Turnaj seznámil s výsledky bodování, kterých jsme dnes dosáhli. Ten nejméně úspěšný jich nasbíral sedmdesát, ale pořád je to mnohem více než pouhých deset bodů, jež dostali ti, kteří nepřišli. Zbývá dodat informaci, že se nejvíce dařilo Artušovi.

Podzimní prázdniny Pavoučků

Na letošní čtvrtletní prázdniny, které trvaly od středy do neděle, si Lvíčata naplánovala tradiční vícedenní výpravu až od čtvrtka, tentokrát na Tumajovu chatu, která je v údolí Kačáku nedaleko Roučmídova mlýna. To přivedlo Tumaje na myšlenku uspořádat pro Pavoučky také vícedenní prázdninovou výpravu, která začala již v úterý odpoledne a končila ve čtvrtek, takže pokryla oba pracovní dny před prodlouženým víkendem, což některým rodičům vyřešilo hlídání jejich ratolestí po dobu onoho školního volna.

K této výpravě jsme se sešli na parkovišti poblíž zimního stadiónu, odkud jsme ze zastávky autobusu odjeli v doprovodu dvou našich instruktorů přes Bratronice na zastávku Mostecký mlýn, kde se k nám připojili Hanikulík s Kulikem, kteří nás odvedli necelý kilometr a půl k Tumajově chatě.

Maminky při nakládání batohů na vozík.

Nejprve jsme si přinesli batohy, které nám dovezl Tumaj na vozíku, následovala večere a hned po ní se roztočil kolotoč soutěží a her. K té první jsme šli ven. Kousek nad chatou při cestě do kopce bylo rozmístěno dvanáct svíček a u každé byl lísteček s pořadovým číslem a jedním písmenem. Ta písmena Pavoučci přepisovali do herního plánu. Původní záměr byl, kdo to stihne nejdříve, ale došlo k malému zádrhelu. Instruktoři hlídající na konci oné svíčkové cesty se domnívali, že u nich je cíl, a děti u sebe začali shromažďovat. Záměr byl, že tam jsou, aby děti věděly, že se jim nic nemůže stát. Tumajova chyba. Měl jim to pořádně vysvětlit. Tak se stalo, že jsme hodnotili pouze splnění či nesplnění úkolu, v důsledku čehož se na prvním místě objevilo hned jedenáct jmen, pouze Domča a Vojdan udělali po jedné chybě, takže skončili druzí.

Batohy na záda a jde se do chaty.

Po návratu do chaty jsme se v další soutěži snažili v co nejmenším počtu kol hodit na šestistěnné kostce postupně všechna čísla. Jako prvním se to podařilo Hugovi.

Následovala hra, při které jsme použili hned dvě šestistěnné kostky a hrací plán, na kterém bylo jedenáct polí s čísly od dvou do dvanácti. Každý Pavouček dostal pytlík s bonpari, které se staly jakýmisi herními žetony. Hráč, na kterém byla řada, hodil dvě kostky, na kterých mu padlo v součtu kupříkladu číslo osm. Pokud na herním plánu bylo políčko osm obsazené bonpari, hráč se stal jeho majitelem. Bylo-li ale políčko prázdné, musel tam ze svých zásob jeden bonbón vložit. Výjimkou bylo políčko s číslem sedm. Tam odtud se nevybíralo. Vlastně vybíralo. Ale to musely někomu padnout na obou kostkách buď dvě jedničky, nebo dvě šestky. To pak bral úplně všechno, co v ten moment na herním plánu bylo. Takový šťastlivec ovšem házel ještě jednou, a pokud mu opět padlo v součtu dva či dvanáct, musel do každého pole vložit jedno cukrátko. To se tentokrát ale nikomu nestalo. Každý hráč měl možnost kdykoli odstoupit a nepokračovat, ovšem pak se již do hry nemohl vrátit.

Boj o cukrátko.

Ten večer jsme ještě stihli zahrát bingo, ve kterém měl nejvíce štěstí Vojdan.

Se spaním to bylo následovně: děvčata byla čtyři a vtěsna se v ložnici vždy po dvou na jedno lůžko na palandách. Na posteli tam spala Bonbón a na zemi na molitanech Kulík s Klokánem. Z obýváku jsme museli před spaním vynosit na verandu stůl i stolek a všechny židle včetně dvou křesel. Na rozkládací gauč se napříč vešli čtyři kluci, na zem na molitany zbývajících pět a Hanikulik. Tumaj měl své lůžko na verandě. Vešli jsme se. A kdyby jeli ti dva, co nejeli? Jeden by se vešel ještě na zem v obýváku, druhý by spal místo Hanikulika a ta by musela k Tumajovi na verandu, ovšem na zem na další molitan. Ty dvě noci jsme v tomto stísněném prostoru ale v pohodě přežili.

Pohled do chlapecké „ložnice“.

Druhý den hned po snídani jsme se vydali do lesa a po široké cestě, po které jsme včera přišli, jsme posílali co nejdále od odhodové čáry tenisový míček. Podmínkou bylo, aby se tenisák poprvé dotkl země v určeném prostoru. Nejdále se míček dokutálel Petrovi.

Po celou dobu této výpravy nás provázela víceetapová hra V zakletém lese. Její příběh se pokusím v krátkosti popsat. Děti hlídají o prázdninách malé stádo krav. Hlídají není správné slovo,

Hanikulik čte úvodní vyprávění našeho příběhu.

nechávají krávy volně se pást. Jednoho z hrdinů našeho příběhu ale přitahuje protější temný les obrostlý hustými křovisky. O tom lese se říká, že je zakletý. Kdo do něj vstoupil, již se prý nevrátil. A do tohoto lesa zaběhne jedna z krav. Dva hoši se rozhodnou vydat se za ní. Ostatní děti pošlou, ať zaženou dobytek domů, a sami se vydají za dobrodružstvím. V Zakletém lese se setkají se stařenkou a protože dobře znají pohádky, rozdělí se s ní o svačinu. Babka je pak provází celým jejich putováním v tomto podivném lese a pokaždé, když chlapci splní nějaký nesnadný úkol, omládne. Příběh končí podivně. Chlapci se sice vrátí na louku, kde pásli krávy, ale nalézají tu pomníček, který hlásá, že tady byli oni dva naposledy spatřeni před vstupem do Zakletého lesa a

zjišťují, že zde proběhlo hned několik desetiletí, zatímco oni byli v Zakletém lese jen pár dní.

Pavoučci se rozdělili do dvojic, v jednom případě byli tři, a pravidelně se střídali, aby pokaždé soutěžili pouze dva. V prvním dějství hry naši hrdinové nadháněli krávy, aby nezaběhly do Zakletého lesa. Úkolem dvojic bylo co nejrychleji proběhnout určenou trasu, což se nejlépe podařilo Mačovi s Vojdanem, kteří spolu s Mafem byli právě v té trojici.

Druhá část etapové hry na sebe nedala dlouho čekat. Ti dva odvážní kluci se dostali k hluboké rokli, kterou měli překonat. Tady jim pomohla babka, která jim přičarovala lano, kterého jeden konec museli přehodit na druhou stranu. Každá dvojice měla dva pokusy dohodit jeden konec lana co nejdále s tím, že ten opačný musel druhý z dvojice stále držet. V této části byli nejúspěšnější Viky s Filipem.

Domča s Dorkou se pokoušejí hodit jeden konec lana co nejdále.

Na stejném místě byl ještě uspořádaný takzvaný člunkový běh, ve kterém museli jednotlivci postupně běžet pro sedm golfových míčků a nanosit je za startovní čáru. Zde byla nejrychlejší Dorka.

Byl čas jít dělat oběd. Tři instruktoři si rozdělili Pavoučky do tří skupin, se kterými nejprve v lese nasbírali dříví, na louce pod chatou si udělali ohniště a tam v kotlíku vařili kolínka s gulášem, samozřejmě z konzervy.

Hned po obědě jsme se vydali za dalšími soutěžemi a jako první byla v pořadí již třetí část naší etapovky. Tentokrát podle příběhu bylo zapotřebí hodit kámen do zakleté studny, jejíž kouzlo tak bylo zlomeno. My jsme házeli golfové míčky do kruhu vytvořeného z lasa. Každý z dvojice měl devět pokusů a výsledky dvojice se sčítaly. Zde byli nejlepší Fanda s Artušem, když posledně jmenovaný vhodil do „studny“ všech devět míčků.

Golfové míčky jsme použili hned vzápětí na jejich posílání po cestě. To už tu bylo dopoledne, ale s tenisáky. Ano, šlo o druhou část trojboje, který pokračoval ještě další den. V této druhé části byla nejlepší Sofie.

Na prázdném prostranství skládky dřeva si každý uvázal svůj šátek kolem výkonnostního kolíku. Všichni Pavoučci se pak postavili do kruhu ve stejné vzdálenosti kolem určeného kolíčku a na povel svůj „okřídlený“ výkonnostní kolík hodili k onomu cíli. Kdo se strefil nejbližší, získal bod a po dosažení druhého končil. To se nejdříve ze všech podařilo Filipovi.

Na jedné křižovatce lesních cest jsme měli zabít draka, což podle etapového příběhu probíhalo v temné jeskyni, což jsme my imitovali zavázáním očí soutěžících. Úkolem bylo z určeného místa dojít k drakovi reprezentovanému opět kruhem vytvořeným z lasa, a bodnout pokud možno do něj meč - klacek. Ani jeden z Pavoučků se přímo do draka netrefil, a tak se vítězem stali Dorka s Domčou, jejichž meče dopadly ze všech nejbližší draka.

Vojdan se snaží zapíchnout draka.

Protože jsme procházeli po cestě, podél které byla z jedné strany louka, byla hned vyhlášena další etapa, ve které bylo zapotřebí sehnat pět kvítků bylin na zranění v boji s drakem. Jenom pět kvítků? To je hračka, ale na takhle na podzim. Nicméně se to nakonec podařilo všem, nejdříve však Sofii s Petrem.

Jedna sprcha, takže to nějakou chvíli trvalo, a tak jsme ten večer stihli již jen jednu soutěž, při které jsme měli s hrací kostkou naházet padesát či trošku více bodů. Háček byl v tom, že když nám padla jednička, to, co jsme v tom kole naházeli, se nám mazalo. Pokud jsme dosáhli třeba jen něco kolem deseti bodů a podepsali jsme to, přičetlo se nám to k dobru. Jako první padesátku překonal Petr.

Program třetího dne naší vícedenní výpravy byl zahájen na zahradě u chaty a šlo o to, pomocí úderů hozeného tenisáku uvést do pohybu větší míč a dostat jej na co nejméně úderů k protějšímu plotu. To zvládl nejlépe Hugo.

Průběh zmíněné soutěže jsme na nějakou dobu přerušili, protože byla dokončena příprava ptáka se vzácným peřím, které jsme měli v rámci etapovky získávat. Jak jsme vyřešili onoho opeřence, to je vidět zde vpravo na obrázku. Za polétavce zaskočil Kulik, který měl na oblečení připnuté značné množství barevných proužků papíru, které měly děti získávat. Běda ale, když se pták máchající zběsile křídly,

Úspěšný Artuš při hodu do zakleté studny.

Škubání pírek vzácného ptáka.

rozumějte rukama, někoho dotkl. Ten musel oběhnout chatu, což ho do jisté míry zdrželo. Nejprve se o zisk pírek pokoušel vždy jen jeden z dvojice, tedy celkem šest hráčů, později se na něj vrhli všichni najednou. Nejvíce zázračných brk získaly dvě dvojice, Fanda s Artušem a Sofie s Petrem.

Dokončili jsme předchozí soutěž, tu, co jsme tenisákem házeli do míče, aby se dostal k cílovému místu, a vydali se již naposledy nad chatu na širokou cestu, kde jsme pokračovali v naší etapovce házením pířka, tedy proužku papíru, do dálky. Ve dvojici měl každý tři pokusy, v trojici každý dva. Nejdále dolétlo pířko dvojici Petr a Sofie.

V zadní řadě stojí zleva: Hanikulik, Kulik, Bonbón, Klokan, Hugo, Tea, Vojdán, Víky a Tumaj. Před nimi stojí zleva: Domča, Petr, Sofie, Dorka, Filip, Mač, Artuš, Maf a Fanda.

Finálová etapa naší etapové hry.

s Petrem, kteří byli dvakrát pátí, jednou čtvrtí, třikrát druhí a tři etapy vyhráli.

Více jsme dopoledne nestihli a šli vařit oběd. Po něm jsme si zabalili své věci, vynesli batohy před chatu a protože jsme to dokázali vcelku rychle, stihli jsme ještě tři soutěže a jednu hru. V prvním případě jsme měli tenisovými míčky shodit pyramidu z dřevěných špalíků. Zde se vítězem stal Artuš. Následoval klasický běh okolo chaty, kde byla nejrychlejší Dorka, a třetí soutěž byla zajímavá disciplína, v níž si každý hodil do prostoru létající talíř a pak měl druhý hodit co nejblíže toho prvního. Tady se vyznamenal Fanda, který hned ten první talíř hodil k sousedům. Vítězem se stal Vojdán. Zbývající čas do odchodu na autobus vyplnily liščí oháňky, které se ale tentokrát nehrály na body.

Filipův pokus hodit dva talíře k sobě.

Pak Tumaj vydal pokyn vzít si batohy na záda a seřadit se do řady, zavelel do pozoru a na rozloučenou řekl: „Chato, ahoj!“ a my odpověděli: „Ahoj!“

Naše věci jsme odnesli k autu a naložili je na vozík, my se vydali pěšky na zastávku autobusu, kam Tumaj dojel autem a počkal tam s námi až do odjezdu autobusu.

Na Kladně nám Bonbón přečetla poslední úryvek z etapové hry a Tumaj následně vyhlásil její výsledky, pak výsledky posílání míčků a kolečka po cestě a následně nás seznámil s tím, kdo kolik získal na této výpravě bodů. Nejvíce jich nasbíral Mač, který si tak odnesl důkaz pro nejúspěšnějšího. I tady nakonec zaznělo na rozloučenou naše sborové ahoj a pak už si nás maminky či tatínkové odváželi domů.

Já II

Bodování Pavoučků

Měsíc říjen Pavoučci zahájili i ukončili výpravami, v prvním případě jednodenní, ve druhém vícedenní. Protože tato výprava začínala v úterý 25. října, od středy byly čtvrtletní prázdniny, nebyla již ten den schůzka. V důsledku toho jsme za celý měsíc stihli pouze tři.

Na onu první výpravu přišlo jen sedm Pavoučků, Tea, Domča, Mač, Fanda, Artuš, Sofie a Rost'a, z nichž prvních pět bylo i na všech ostatních akcích celého měsíce, tedy na třech schůzkách a druhé výpravě, takže zaznamenali stoprocentní účast, za což si odnášejí los Loterie Pavoučků, Fanda a Rost'a dokonce již druhý.

Čtvrtletní výpravy se již účastnila také Hanka Machová - Hanikulik, Kulikova starší sestra, která před lety prošla oddílem od Pavoučků přes Lvíčata a jezdívá s námi na naše letní tábory. V současnosti se vrací k celoroční činnosti a od ledna povede Pavoučky namísto končícího Tumaje.

V průběhu hodnocení měsíce přivedla Tea svého kamaráda Filipa, takže je nás ke konci října osmnáct. Více Pavoučků již mít nemůžeme, takže případné další zájemce budeme muset odmítnout. Přiznám se, to tu za celých těch třicet osm let, co existuje náš oddíl, nebylo! Filip dostal do začátku průměrný počet bodů všech ostatních členů k příslušnému datu, k těm bodům připsal další, ale již ty, které získal on sám.

Artuš vybojoval v říjnu v měsíčním hodnocení jednotlivců první místo, když za sebou nechal všechny své kamarády. To samé dokázal již přesně před rokem. V celkovém průběžném pořadí se tak vyšvihl ze čtvrté příčky na vedoucí pozici s dvacetibodovým náskokem před momentálně druhou Sofií.

Sofie obsadila v měsíčním hodnocení tentokrát druhou příčku, když nasbírala pouze o pět bodů méně než vítězný Artuš, ale o deset více než třetí Mač. V celkovém průběžném pořadí se Sofie vyhoupla z osmé příčky až na druhou, kde ztrácí na prvního Artuše dvacet bodů. Kdo Sofii dýchá na záda, k tomu ať se podívá sama na tabulku průběžného celkového pořadí.

Třetí příčku za říjen vybojoval Mač, kterému hodně pomohly body získané na závěrečné vícedenní výpravě. V celkovém průběžném pořadí se mu pak podařilo vyšvihnout se z desátého místa až na čtvrté, nicméně ho chci upozornit na skutečnost, že o hodně málo bodů za ním jsou hned další dva Pavoučci.

Tea v říjnovém hodnocení jednotlivců skončila na čtvrtém místě s dvěma sty devadesáti devíti body. Škoda, že ten jeden bod někde navíc nezískala, mohla to být krásná třístovka. V celkovém průběžném pořadí Tea postoupila ze třináctého místa na třetí. K tomuto úspěchu jí pomohly body, které získala za to, že přivedla nováčka Filipa, který se stal našim členem.

Fanda si z říjnového bodování jednotlivců odnáší velice slušné páté místo, nicméně to bylo natolik málo, že v celkovém průběžném pořadí spadl ze třetí příčky na šestou. K tomu, aby se opět dostal mezi tři nejlepší, mnoho bodů nepotřebuje. Kolik, to ať si najde v příslušné tabulce sám.

Domča jako jeden z nejmladších Pavoučků podává důkaz, že i ti nejmenší, ti nejméně zkušenější mohou vybojovat pěkná umístění. V září byl až dvanáctý, nyní v říjnu šestý a my se již těšíme na jeho další výsledky. Největší devizou tohoto chlapce byla tento měsíc sto procentní účast na všech našich akcích. V celoročce se Domča posunul o jednu příčku výš a je aktuálně jedenáctý.

Jen jeden jediný bod dělil Huga od lepšího umístění, než kterého dosáhl. Skončil sedmý, tedy v první polovině všech hodnocených, takže to zase až tak špatné umístění není. Na stejné příčce byl Hugo i v září a stejný post mu patří i v celkovém průběžném pořadí. Třeba mu ty sedmičky přinesou štěstí.

Rost'a měl smůlu, když těsně před závěrečnou vícedenní výpravou onemocněl, ale protože byl přihlášený a nemohl jet jen kvůli nemoci, dostal body podle svého průměrného umístění, což mu pomohlo dostat se na krásné osmé místo za celý měsíc. V celkovém průběžném pořadí se pak posunul o jednu příčku výš na třinácté místo.

Vojdán za celý říjen nashromáždil dvě stě osmdesát bodů, stejně jako Ondra, a pouze o jeden bod méně než o příčku lepší Rost'a. A tak se Vojdán musel pro tentokrát spokojit s devátým místem, na kterém uzavírá první půlku tabulky všech hodnocených. V celoročce je Vojdán aktuálně dvanáctý.

Ondra obsadil v říjnovém bodování jednotlivců desátou příčku, když získal stejně bodů jako Vojdán, ale ten měl více bodů z vícedenní výpravy, na kterou měl Ondra jet také, ale onemocněl a dostal body podle svého průměrného umístění. V celkovém průběžném pořadí Ondra spadl z prvního místa na páté, ale všichni, kteří jsou aktuálně před ním, nemají nijak velký náskok.

Dorka ke své škodě vynechala první říjnovou výpravu, čímž přišla odhadem o sedmdesát bodů. Ty kdyby měla, skončila by mezi prvními třemi. Stalo se. Dorka se musí za daný měsíc spokojit až s jedenáctým místem. V celkovém průběžném pořadí klesla o jednu příčku na desáté místo, ale to hlavně proto, že se před ní díky průměrným bodům, které dostal do začátku, natlačil Filip.

Petr byl sice druhý na vícedenní výpravě, ale v důsledku dovolené vynechal výpravu jednodenní a navíc i jednu schůzku. Tak se stalo, že skončil v říjnovém bodování až na dvanáctém místě a v celkovém průběžném pořadí se propadl z druhé příčky až na

osmou. Nic není ale ztracené. Máme za sebou teprve dva měsíce oddílového roku, takže Petr má hodně šancí dostat se postupně opět mezi ty v bodování nejúspěšnější.

Nováčka Filipa přivedla do Pavoučků Tea až po jednodenní výpravě, proto v měsíčním bodování jednotlivců nemohl zabrat naplno a napoprvé skončil třináctý. Co se celkového průběžného pořadí týká, zde mu byly do začátku dány body podle průměrného počtu všech ostatních k datu jeho příchodu. Díky tomu je Filip v celoročce na devátém místě, tedy přesně v polovině tabulky.

Martin Frühauf, kterému prozatím

Říjen 2022

1. Artuš	342
2. Sofie	337
3. Mač	327
4. Tea	299
5. Fanda	291
6. Domča	285
7. Hugo	284
8. Rost'a	281
9. Vojdán	280
10. Ondra	280
11. Dorka	272
12. Petr	257
13. Filip	241
14. Viky	221
15. Maf	201
16. Jonatán	128
17. Martin	120
18. Matěj	69

Celoročce 2022 – 2023

1. Artuš	(4)	492	
2. Sofie	(8)	472	-20
3. Tea	(13)	466	-6
4. Mač	(10)	458	-8
5. Ondra	(1)	453	-5
6. Fanda	(3)	444	-9
7. Hugo	(7)	421	-23
8. Petr	(2)	418	-3
9. Filip	(-)	411	-7
10. Dorka	(9)	407	-4
11. Domča	(12)	404	-3
12. Vojdán	(11)	400	-4
13. Rost'a	(14)	388	-12
14. Viky	(15)	321	-67
15. Maf	(16)	277	-44
16. Jonatán	(5)	273	-4
17. Martin	(6)	261	-12
18. Matěj	(17)	123	-138

říkáme Maf, skončil v prvním měsíci, ve kterém mohl přijít na všechny námi pořádané akce, ale hned tu první, jednodenní výpravu, mu pokazila nemoc. V ten den dostal průměr bodů všech ostatních. Když k tomu přidal to, co sám pak vybojoval, vyšlo z toho patnácté místo, které mu patří i v celkovém průběžném pořadí, kdy oproti září poskočil o jednu příčku výš.

Jonatán je první z trojice, která nejela na čtvrtletní výpravu, a logicky body z ní i jemu teď v hodnocení celého měsíce října scházejí. On navíc nebyl ani na první říjnové jednodenní výpravě, a tak skončil v měsíčním bodování až šestnáctý a bohužel na stejnou příčku klesl i v celkovém průběžném pořadí z překrásného pátého místa. Do konce oddílového roku ale chybí ještě osm měsíců a tábor, takže i Jonatán může ještě mnohé změnit, ale musí se účastnit nejen schůzek, ale i výprav.

Trošku se obávám, že když nejel na vícedenní výpravu Jonatán, nejel ani Martin. Škoda. Jednak tam byla spousta zábavy, především soutěží, za které se získávaly body, a ty body teď Martinovi chybějí stejně jako z první výpravy, kterou jsme v říjnu pořádali, na které také nebyl. Tak se stalo, že za říjen si Martin připsal jen sto dvacet bodů, což mu vydalo pouze na sedmácté místo. Stejnou pozici pak zaujímá v celkovém průběžném pořadí, kam sklouzl z velice pěkného šestého místa. I pro něj platí, že jsme teprve na začátku oddílového roku a za zbývajících osm měsíců a za tábor může ještě mnohé dohnat. Podmínkou je ale chodit pokud možno na všechny naše akce.

Poslední příčku v měsíčním bodování jednotlivců obsadil opět Matěj, kterého jsme za celý měsíc viděli pouze na dvou schůzkách. Vynechal tedy obě výpravy a také jednu schůzku. Není tedy divu, že nasbíral jenom šedesát devět bodů a skončil tak, jak skončil, a stejně je na tom i v celkovém průběžném pořadí, tedy v obou případech poslední. I u něj platí to, že oddílový rok má deset měsíců a my máme za sebou teprve druhý, a navíc má možnost zabojovat ještě na tábore, takže skládat zbraně nemá smysl a chce to začít bojovat, což znamená hlavně začít chodit na všechny naše akce.

Čtvrtletní výprava Lvíčat

Na letošní podzimní vícedenní výpravu Lvíčat připadlo číslo 424. Sešli jsme se krátce před sedmáctou hodinou na parkovišti u zimního stadionu, kde jsme zahájili výpravu a odkud jsem se společně s devíti členy, kteří se výpravy zúčastnili, vydal autobusem směr Tumajova chata.

Když jsme dorazili až na místo, bylo poměrně pozdě. Tak akorát čas na večeri a dvě večerní hry, a to Prospektoři a Jel jsem na tábor a vzal jsem si s sebou, které obě vyhrála Kája. Po dohrání těchto her jsme přestěhovali nábytek a uložili se ke spánku.

Druhý den začal bábovkou k snídani, načež začal venkovní program. Ten jsem měl na starosti já a rozhodl jsem se zařadit soutěže podle abecedy. Jelikož v lese sousedícím s Tumajovou chatou probíhal jakýsi lov a my neměli, jak se dostat na druhou stranu potoka, byli jsme dosti limitováni prostorem, který jsme měli k dispozici. Jako hru na A jsem zařadil Automobilový závod, kde závodníci měli v co nejkratším čase zdolat trasu kolem chaty. Závodníci byli rozděleni v týmech po třech a zvítězil tým Ryba, Terka, Týna.

Boj o koryta.

Hrou na B se stal Boj o koryta, což je silová hra, kde se každý snaží udržet se v co možná nejvyšším korytě. Tuto hru ne úplně překvapivě vyhrál Vítek.

Než jsme pokračovali ve venkovním programu, šli jsme se dovnitř ohřát a při té příležitosti jsme si zahráli hru na písmenko D, a to Do sta, ve které jako první naházela stovku Kája.

Po ohřátí se vevnitř jsme se vydali na louku za chatou, kde jsme si zahráli hru Centrifuga, ve které bylo úkolem se po zatočení dostat co nejrychleji k cíli. V této hře vyhrála opět Kája.

Písmenko E bylo přeskočeno a zahráli jsme si hru na písmenko F. Tou bylo Frisbee. Hráči měli v rámci týmu na co nejméně hodů přemístit létající talíř z bodu A do bodu B. Tým, který v této hře dominoval, se stal tým Kája, Mates, Matěj.

Následoval oběd, který se vařil na ohništích za chatou. Po obědě jsme si zahráli hru na E, neboli Elektřinu. Venku se pak hrál velký golfový turnaj pět jamek, ve kterém na poslední jamce těsně předešel Honzik Matěje, a stal se tak mistrem v golfu a vítězem této soutěže. V polovině turnaje se k nám přidal Klokán, jakožto třetí vedoucí.

Jako hru na H jsem zvolil Házení do polí, kde soutěžící měli trefit míčkem postupně pět polí na co nejméně pokusů. Tuto hru vyhrál Vítek.

Před dalším hraním bylo potřeba připravit se na večeri, takže jsme si šli na kraj lesa vyrobit opékáky na buřty a nasbírat dřevo na oheň. Hrou na I, která následovala, byl Indiánský fotbal. V tom zvítězila Kája.

Honzik, Týna a Matěj při škodiči.

dopoledne se stala hra Medvěd Brtník, ve kterém zazářila Áňa, a poslední týmovka Nepálský pošťák. V pošťákově si nejlépe vedl tým Vítek, Áňa a Honzik.

Vrátili jsme se zpátky na zahradu kolem chaty a zahráli jsme si hru na P, což byl Pétanque. Aby byl pétanque trochu ozvláštněn, tak prasátkem byl vždy bonbon, který si vítěz daného kola mohl ponechat. Po dohrání této soutěže byl čas začít připravovat oběd.

Po obědě jsme se opět vydali do lesa, kde jsem spojil dvě písmena dohromady, a zahráli jsme si Koulovačku – Ropné vrty. Než jsme šli hrát koulovačku, potkali jsme Hanku s Kryštofem, aneb dva další vedoucí, kteří nás přišli pozdravit.

Po koulovačce došlo na hru na písmeno Q. Tou byl Quiz. Týmy měly za úkol co nejrychleji a pokud možno správně zodpovědět několik otázek. Pokud si nikdo z týmu nebyl odpovědí jistý, mohl se jeden zástupce týmu pokusit odpověď najít napsanou na lístečku v nedalekém poli odpovědí.

Po návratu z lesa jsme si zahráli další soutěž na týmy, a to na S, jako skákání. Týmy měly za úkol v turnaji každý s každým doskočit dál než soupeřův tým. Předposlední hrou dopoledne byla hra na písmeno V. Hrál se vytlačování z kruhu. To vyhrál Ryba. Po skončení hlavní soutěže jsme si já a Klokán také zazapasili v kruhu.

Vaříme oběd.

Začalo se smrákat, a tak jsme rozdělali oheň a opekli jsme si buřty. Po opečení buřtů jsme se vrátili do chaty. Na večer jsem se rozhodl narušit posloupnost her podle abecedy a místo hry na J jsme si zahráli Škodiče. V tom zvítězila Áňa. Původně jsem měl v plánu zahrát si ještě oblíbenou hru Mafie, ale protože se Škodič protáhl, šli jsme místo toho spát.

V sobotu jsme se ráno najedli a vyrazili jsme do lesa. První hrou v lese byla další týmová hra, a to Jízda

na kládě. Následovala klasika na písmenko L, a to Letadla v mlze. Předposlední hrou v lese pro toto

S - jako skákání.

Poslední hrou byla hra na písmeno Z, což byla zkouška zraku. Ve zkratce: Je dán text. Kdo ho opíše správně a stojí nejdál od něj, vítězí. Tuto soutěž vyhrál Ryba i přesto, že mu byly odebrány brýle, protože jako jediný opsal text správně.

Po této hře se všichni postupně vysprchovali, navečeřeli a šla se hrát Mafie. Jelikož se následující den vstávalo o hodinu později kvůli změně času, mohli jsme hrát Mafii dlouho. Nakonec se však přeci jen čas spánku nachýlil a my jsme šli spát.

Poslední den začal snídaní a hrou na U neboli Uzliádou. Poté následovala dlouhá část dopoledne, kdy jsme pomáhali Tumajovi s přípravou zásoby dřeva na topení. Poté co jsme dokončili přípravu dřeva, zahráli jsme si minutovou honičku, načež jsem se rozhodl dohnat pár restů, v podobě chybějících her na písmenka T a O. Jako hru na T jsem zvolil Transport zraněného a na O jsem dal odraz.

Nyní, když už bylo odehráno vše, co mělo být odehráno, uvařili jsme si oběd a začali jsme uklízet místa okolo ohnišť. Po důkladném úklidu jsme si zahráli ještě pár hříček na zabavení předtím, než jsme si udělali společnou fotku a než jsme se vydali směrem na autobus domů.

Na ukončení výpravy jsem bohužel nebyl, protože jsem se musel odpojit hned poté, co jsme přijeli na Kladno. Až později jsem se dozvěděl, že na výpravě byla nejúspěšnější Kája, která nasbírala sto devadesát osm bodů.

Celkově se výprava dle mého vydařila a těším se na další.

Basti

Účastníci čtvrtletní výpravy Lvičák: vzadu jsou zleva Bahňák, Kája, Basti, Kvítek, Honzik, Ryba, Klokan a Týna. Před nimi Matěj, Mates, Áňa a Terka.

Bodování Lvičák

Počet Lvičák i v říjnu zůstal nezměněný, tedy třináct členů. Z nich se všech pěti schůzek a vícedenní výpravy zúčastnilo pět, Áňa, Kája, Terka, Mates a Matěj. Kája, Mates a Terka pak byli na všech akcích od začátku oddílového roku. Ani jedné akce se v říjnu nemohla zúčastnit Anička, která je dlouhodobě nemocná.

A ještě jedna zajímavost. Všimněte si, že až do šestého místa za říjen jsou všichni na stejném místě i v celoročím. Stejně jsou na tom i dva poslední z tabulky.

Bodování druhého měsíce tohoto oddílového roku vyhrála přesvědčivě Kája s náskokem sedmdesáti sedmi bodů před druhým Matesem. Základem tohoto úspěchu byla její stoprocentní účast na všech akcích. V celkovém průběžném pořadí je Kája rovněž na prvním místě s již slušným náskokem téměř jednoho sta bodů.

I Mates byl v říjnu na všech akcích, které vedení oddílu pro Lvičáka uspořádalo, a hned se to projevilo v umístění, když obsadil druhou příčku. V celkovém průběžném pořadí se pak prodral ze sedmého místa na druhé, i když zatím s nevelkým náskokem před Aničkou, Kvítkem či Terkou. Pokud i v dalším měsíci přijde Mates na všechny akce, pak má šanci se od jmenované trojice odpoutat.

Aničku jsme již vzpomněli v úvodu tohoto článku, když jsme museli konstatovat, že jí dlouhodobá nemoc nedovoluje se naší činnosti věnovat. Na všech říjnových akcích dostávala body podle svého průměrného umístění, a to jí přineslo při absencích mnohých kamarádů třetí místo za hodnocený měsíc. V celoročím se posunula z pátého místa na

bronzový stupínek, kde na druhého Matese ztrácí jenom deset bodů.

Kvítek druhý měsíc za sebou vybojoval čtvrté místo a je jen škoda, že nebyl na poslední schůzce, kde by jistě získal více než třináct bodů, což by ho vyneslo o jednu příčku výš. I tak si vede velice dobře, což potvrzuje i jeho čtvrté místo v celkovém průběžném pořadí po dvou měsících. Kolik bodů mu chybí k tomu, aby postoupil v celoroce výš nebo klesl níž, na to ať se podívá sám.

Terka v září překvapila prvním místem za celý měsíc. V říjnu již tolik štěstí neměla, ale i její páté místo je velice dobrým výsledkem, zvláště když jí v celkovém průběžném pořadí patří stejná příčka. Kde lze hledat její úspěchy oproti minulého roku? Je to především ve stoprocentní účasti na všech akcích, které pro Lvičata pořádáme.

Honzik v průběhu měsíce října nashromáždil tolik bodů, že mu to vyneslo pěkné šesté místo, na kterém skončil i měsíc před tím. V celkovém pořadí mu to všechno dává také šesté místo. Třeba je šestka jeho šťastné číslo. Kdo ví. Jisté je to, že má stále velkou šanci probojovat se i na některou z medailových pozic.

Áňa patří mezi nejmladší Lvičata a i když byla v říjnu na všech akcích, bodů z nich nasbírala až na sedmé místo, když jich získala stejně jako šestý Honzik. Škoda že se jí nepodařilo ten jeden bodík navíc někde utrhnout. V celoroce se Áně podařilo vyhoupnout se z dvanácté příčky na devátou.

Ryba celkem dost zaostává před očekáváním jeho výsledků, ale když nepřijde na dvě schůzky, pak se ošidí o dost bodů, které mu v součtu za měsíc, ale i za celoroce, potom scházejí. V říjnu tenhle deváták skončil až na osmé příčce, ale v celkovém průběžném pořadí se dostal před Tomáše o jedno místo výš, konkrétně na desáté.

Týna má zajímavou bilanci umístění. V říjnovém hodnocení jednotlivců skončila devátá, měsíc předtím byla osmá a v celoroce postoupila na sedmé místo. Je to jen hra čísel. Týna v říjnu vynechala dvě schůzky, proto skončila až devátá, i když v celkovém průběžném pořadí poskočila, jak již zmíněno, o jedno místo výš na sedmou příčku.

Matěj nepatří mezi favority bodování, ale do Lvičat chodí rád a baví ho to, co děláme. Důkazem je skutečnost, že byl v říjnu na všech akcích, které jsme pořádali, a on z toho vytěžil téměř dvě stě padesát bodů a desátou příčku v konkurenci třinácti kamarádů. Může se to zdát málo, ale v celkovém průběžném pořadí mu to stačilo k tomu, aby se posunul z posledního místa na jedenácté.

Johanka bohužel nejela na naši vícedenní výpravu, proto se nemůže divit tomu, že v říjnu skončila až jedenáctá a že se v průběžném pořadí celkového hodnocení propadla z krásného třetího

místa až na osmé. Nicméně máme za sebou teprve září a říjen a Johanka má ještě osm měsíců a tábor k tomu, aby ukázala, co v ní je.

Tomáš také vynechal vícedenní výpravu a stejně jako jeho sestra tím přišel o spoustu bodů. Tak se stalo, že v bodování jednotlivců skončil za říjen až dvanáctý ze třinácti a v celkovém průběžném pořadí se propadl z devátého na dvanácté místo. Je fakt, že na jedenáctého Matěje ztrácí pouhý bod.

Kryštof chyběl nejen na vícedenní

Říjen 20222

1. Kája	449
2. Mates	372
3. Anička	353
4. Kvítek	340
5. Terka	328
6. Honzik	317
7. Áňa	317
8. Ryba	291
9. Týna	247
10. Matěj	245
11. Johanka	194
12. Tomáš	154
13. Kryštof	133

Celoroce 2022 – 2023

1. Kája	(2)	721	
2. Mates	(7)	622	-99
3. Anička	(5)	612	-10
4. Kvítek	(4)	604	-8
5. Terka	(1)	601	-3
6. Honzik	(6)	574	-27
7. Týna	(8)	480	-94
8. Johanka	(3)	463	-17
9. Áňa	(12)	458	-5
10. Ryba	(11)	449	-9
11. Matěj	(13)	373	-76
12. Tomáš	(9)	372	-1
13. Kryštof	(10)	323	-49

výpravě, ale i na následující schůzce, takže není divu, že nenasbíral mnoho bodů, pouze sto třicet tři, což mělo za následek až poslední místo za celý říjen a bohužel i pád na dno tabulky v celoroce.

Družiny Lvíčat – duben

Družiny Lvíčat byly poprvé v tomto oddílovém roce hodnoceny až na poslední schůzce v září, proto jsme těch pár bodů připočetli k říjnu.

Musím konstatovat, že všechny body získané všemi třemi družinami jsou zatím pouze a jenom za přítomnost. Na soutěže mezi družinami zatím nedošlo, což bude dozajista vbrzku napraveno.

Jak na tom družiny jsou, to vidíte vpravo v tabulce, takže to zatím nebudeme nijak komentovat.

Září a říjen

1. Ropáci	87
2. Mufici	75
3. Medvědi	65

Hádanka

Předešlá hádanka, jak jsme již v minulém vydání Čtyř listů pro Lvíčata uvedli, měla vícero řešení. U všech ale platilo jedno základní pravidlo, že smíte z prvního obrázku zde uvedeného přeložit jakoukoli jednu zápalku na jakékoli jiné místo, aby onen příklad měl logiku.

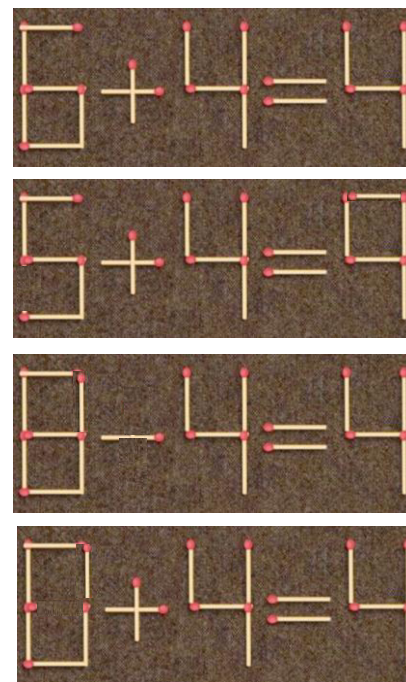
My jsme znali tři řešení, proto jsme po Lvíčatech požadovali alespoň dvě z nich, kdežto u Pavoučků nám stačilo jedno.

Zde vpravo předkládáme nám známá řešení.

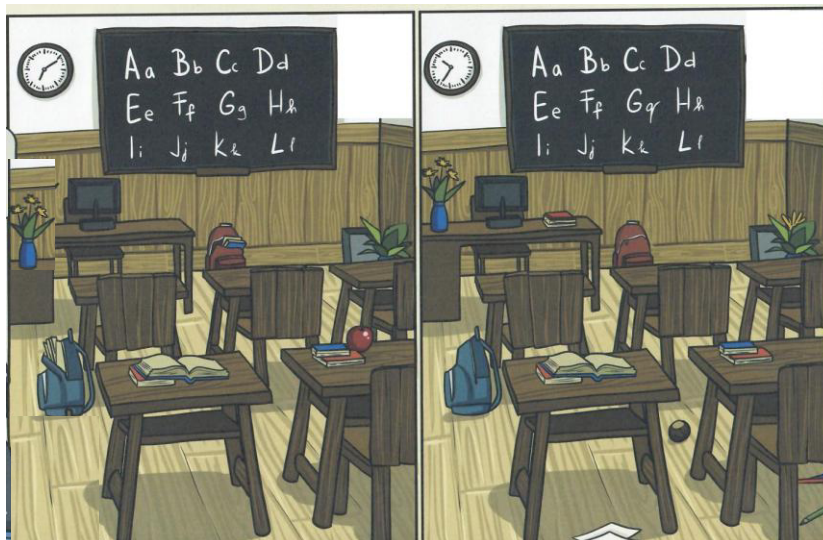
V prvním případě jsme ze šestky udělali pětku a z druhé čtyřky devítku. Pět plus čtyři je přeci devět.

Následovalo druhé přendání zápalky, a sice z plus odejmout svislou zápalku, udělat tedy z kladného znaménka záporné, a onu volnou zápalku přendat na základní šestku, ze které tak vznikla osmička. Osm mínus čtyři, rovná se čtyřem.

Poslední nám známá výměna byla ze šestky udělat nulu, a ta v součtu se čtyřkou dávala ve výsledku - čtyři.

Listopadová hádanka vlastně není hádankou, ale hledačkou. Máte totiž najít deset rozdílů mezi

prvním a druhým obrázkem. I vaše odpovědi budou odlišné od obvyklé formy. Tentokrát na krabíčce pro odpovědi budou zde uvedené dva obrázky na volných lístečcích. Vy si vezmete jeden lístek určený vaší věkové kategorii, tedy Lvíčata červeně označený, Pavoučci modře, podepíšete se, zakreslíte na jednom z obrázků všech deset rozdílů a vhodíte do krabíčky pro hádanky určené. Lvíčata to musí stihnout do pondělí 28. listopadu, Pavoučci do úterý 29. listopadu 2022.

Schůzky, výpravy a další akce:

LISTOPAD 2022

Úterý 1. listopadu 2022 – 854. schůzka Pavoučků
Pondělí 7. listopadu 2022 – 1382. schůzka Lvičat
Úterý 8. listopadu 2022 – 855. schůzka Pavoučků
Sobota 12. listopadu 2022 – 425. výprava Lvičat
Pondělí 14. listopadu 2022 – 1383. schůzka Lvičat
Úterý 15. listopadu 2022 – 856. schůzka Pavoučků
Pondělí 21. listopadu 2022 – 1384. schůzka Lvičat
Úterý 22. listopadu 2022 – 857. schůzka Pavoučků
Sobota 26. listopadu 2022 – 182. výprava Pavoučků
Pondělí 28. listopadu 2022 – 1385. schůzka Lvičat
Úterý 29. listopadu 2022 – 858. schůzka Pavoučků

PROSINEC 2022

Pondělí 5. prosince 2022 – 1386. schůzka Lvičat
Úterý 6. prosince 2022 – 859. schůzka Pavoučků
Pondělí 12. prosince 2022 – 1387. schůzka Lvičat
Úterý 13. prosince 2022 – 860. schůzka Pavoučků
Pátek 16. až neděle 18. prosince – oddílové Vánoce - 426. Lvičat a 183. výprava Pavoučků
Pondělí 19. prosince 2022 – 1388. schůzka Lvičat
Úterý 20. prosince 2022 – 861. schůzka Pavoučků

DŮLEŽITÉ AKCE V LEDNU 2023

Sobota 14. ledna 2023 – 427. výprava Lvičat
Sobota 21. ledna 2023 – 184. výprava Pavoučků

TÁBOR 2023

Středa 5. (státní svátek) až pátek 21. července 2023

Změny termínů všech akcí jsou vyhrazeny!